

Gezond en wel aan de slag met project biodiversiteit

In de eerste maand van 2020 gaven we in Aldeboarn een presentatie over het werk van stichting en zorgboerderij voor een groep belangstellende ouderen. Met gepaste trots hebben we verteld hoe de kleinschalige aanpak resultaten boekt bij de hulpboeren, welke prachtige producten er worden gemaakt en hoe de groep, waar mogelijk, ook buiten werktijd, oog voor elkaar heeft. We hebben ook het werk van onze stichting onder de aandacht kunnen brengen. De interesse van de aanwezigen was groot. Zo begonnen we vol goede moed op 16 januari 2020 aan de eerste bestuursvergadering van onze stichting.

Tijdens deze januarivergadering blikten we ook terug op het unieke theaterproject Circus De Ripen, waar bijna 600 mensen intens van genoten hebben. Het prachtige spektakel, waar een intensieve en maandenlange voorbereiding aan vooraf ging, speelde zich midden 2019 af. Financieel is het circusproject eveneens goed verlopen, mede dankzij de belangeloze inzet van talrijke vrijwilligers. Aan de fondsen (Iepen Mienskipsfûns provincie Fryslân, Grovestins-Stichting, RDO Balije van Utrecht, Meindersma-Sybenga Stichting, P.W.Janssen's Friesche Stichting, Stichting Ritske Boelema Gasthuis, gem. Opsterland) is verantwoording afgelegd en is verzocht het rest-bedrag te mogen gebruiken voor muziek-/zanglessen voor de hulpboeren, zodat ze, geheel in lijn met het theaterproject, in de loop van 2020, tijdens een Open Dag/Freonenbijeenkoms een vrolijk optreden zouden kunnen verzorgen. Een mooi plan, dat weliswaar van start ging, maar al snel grotendeels verschoven moest worden naar 2021. Inmiddels is overigens wel duidelijk geworden, hoe enthousiast de hulpboeren zijn over de bijzondere muzieklessen van Stephan Mooibroek. In het nieuwe jaar gaan ze ermee door en wie weet komt er dan een Freonendei/Open Dag met enkele optredens van dit Riper Boerderijorkest!

Op slot

Een jaar lang hebben we betrekkelijk weinig van ons laten horen. De contacten verliepen grotendeels via de mail. De laatste nieuwsbrief was gewijd aan het prachtige circusspektakel en deze speciale editie vormde tevens de basis voor het jaarverslag 2019, zoals dat inmiddels op de website te vinden is. Het jaar 2020 verliep op een manier die niemand van ons verwachtte. Immers, we dachten dat corona in een flesje zat en hier en daar op de gevel van een bloemenzaak stond, maar intussen weten we wel beter..... covid 19 liegt er niet om en is terdege van invloed geweest op het werk van zorgboerderij en stichting. Iedereen is gezond gebleven, bestuursleden, hulpboeren, vrijwilligers, stagiaires. Dat is het goede nieuws. Maar met name voor de zorgboerderij en de hulpboeren was de eerste lockdown (in maart/april/mei) niet gemakkelijk. De regelmaat van de dagbesteding werd gemist, heel erg zelfs. Een van de jongere hulpboeren werd

daar zo verdrietig van dat de ouders van tijd tot tijd met hem langzaam voor de zorgboerderij langs reden, zodat hij de geiten en de ezels kon zien en ook het gesloten hek. De zorgboerderij was echt op slot! Dat maakte de situatie voor hem duidelijk en daar werd hij rustig van.

Buiten

Zodra er weer dagbesteding gegeven kon worden, gebeurde dat vooral buiten en op gezonde afstand. In de frisse lucht en de zomerse zon. Niet eerder heeft de groene, gezonde en gezellige buitenruimte van de zorgboerderij zozeer z'n waarde bewezen als in deze covid-periode! Overal kleurige bloemen en planten, de moestuin deed het goed, fladderende vlinders, allerlei insecten en talloze vogels die hun nestjes uitbundig van jong leven hebben voorzien. Ook binnen is er gelukkig voldoende ruimte om op een veilige manier allerlei activiteiten uit te voeren. Omdat de boerderij al een poos dicht geweest was, is er in de zomerperiode voor gekozen open te blijven en aan het eind van het jaar, na de gezellige, smakelijke en muzikale kerstbrunch-op-afstand (mét hulpboeren maar noodgedwongen zonder bestuursleden) nog een korte vakantieperiode in te lassen.

Gezond koken

Ook de plannen van de zorgboerderij om eens per week beurtelings met de hulpboeren te koken (zoveel mogelijk met groenten uit de (biologische) moestuin) zijn weliswaar van start gegaan, maar toen de zorgboerderij het hek moest sluiten tijdens de eerste lockdown, stopten natuurlijk ook de kooklessen. Inmiddels was er met de bijdrage van de Fundatie Van den Santheuvel Sobbe een keukenmachine aangeschaft. Die zal in het nieuwe jaar, wanneer de kooklessen door kunnen gaan, weer volop in bedrijf zijn. Gezond eten is immers zo belangrijk! De hulpboeren hebben laten zien hoe graag ze meedoen. De een door zorgvuldig groenten te snijden, de ander door de tafel te dekken, een derde door het resultaat heerlijk op te eten. Santheuvel Sobbe heeft ook bijgedragen in de kosten van een goede naaimachine voor de zorgboerderij. Zo kunnen bijvoorbeeld de eigen gevilde kussens veilig en vakkundig in elkaar gezet worden. Hoe fijn is dat!

Nu we het toch over handenarbeid hebben: er is een 'reizend atelier' gevormd door een aantal dames uit dorp en regio, dat neerstreek in de zorgboerderij om samen met enkele geïnteresseerde hulpboeren, katoenen tasjes te 'versieren'. De volledig gepersonaliseerde tasjes, waarmee het gebruik van plastic verder terug wordt gedrongen, kunnen tijdens Open- of Marktdagen, verkocht of gebruikt worden. Een prachtig, creatief initiatief dat weliswaar gestart is, maar daarna uitgesteld moest worden door de corona-maatregelen. Ze gaan er in 2021 een vervolg aangeven.

Wisseling

Tijdens de eerste bestuursvergadering in januari hebben we afscheid genomen van Klaas Glas uit Oosterwolde die jarenlang bestuurslid is geweest. Hij wist wat de mensen van de zorgboerderij nodig hadden en had grote waardering voor dit betrokken initiatief. We hebben met een zuivelpakketje, een groene bon en een krans met (droog)bloemen van de zorgboerderij, afscheid van hem genomen. Zijn plek in het bestuur wordt ingenomen door Hanneke Bakker uit Beetsterzwaag. Hanneke heeft de zorgboerderij en de hulpboeren leren kennen toen ze, deskundig als ze is, meedeed aan het theaterproject Circus De Ripen. Hanneke was in augustus jongstleden voor het eerst aanwezig bij een vergadering, toen we op het ruime terras van de zorgboerderij buiten bijeen kwamen. Het kón weer.....

Vervoer

Wat ook kon, was: de dieren voor ons laten spreken..... In de Leeuwarder Courant startte een rubriek Dierendagboek. We hebben pony Nico laten vertellen over zijn angst voor het coronavirus en de reactie van pony-mem Nina daarop. Het werd gepubliceerd en – voor de Fryske lezers onder ons – voegen we het aan het eind van het jaarverslag toe.

Wat vrijwel niet kon in 2020, was fietsen met de duofiets. Omdat de zitplaatsen dicht op elkaar gemonteerd zijn, heeft dit populaire rijwiel een rustig jaar gehad en staat het in de startblokken voor 2021. De zonneboot Sin' en Wille is wel in de vaart gebleven, maar de groepsverzoeken uit de regio moesten noodgedwongen afgezegd worden.

Ook de personenbus voor het halen en brengen van de hulpboeren heeft minder kilometers gemaakt dan de voorgaande jaren. Na de kostbare reparaties in 2019 heeft de bus gelukkig naar behoren gefunctioneerd.

Bio-diversiteit

De Open Dag, een Freonen-treffen, een Kerstmarkt.... alle gezellige momenten om elkaar te ontmoeten en mooie producten van de zorgboerderij 'aan de man te brengen' kwamen dit jaar te vervallen. Zodra het mogelijk is komen ze terug op de agenda voor 2021. Maar helemaal stilzitten was er voor ons bestuur niet bij! We hebben, samen met de mensen van de zorgboerderij, voor 2021 een nieuw project uitgewerkt: het project Bio-ferskaat (bio-diversiteit). Het weiland achter het erf van de zorgboerderij (waar vorig jaar de theatertent stond) ondergaat een grote verandering. Het aanwezige bosje wordt wat groter, er wordt een grote poel uitgegraven, er komen kruidenrijk gras en natuurlijke bloemenweides met hier en daar een picknickplekje. Vanaf een steiger bij het water kunnen insecten, visjes, kevers en kikkers bekeken worden en er komt een vogelkijkpunt. Want het is de bedoeling dat de zorgboerderij de resultaten van het bio-diversiteitsproject nauwkeurig in de gaten houdt! Provincie Fryslân, de Van Teijensfundatie, de Cornelia Stichting en de Stichting Meindersma-Sybenga en RDO Balije waren enthousiast over het project en steunen onze stichting van harte. Daar zijn we heel blij

mee! De start van de uitvoering is in het voorjaar van 2021 en we proberen zoveel mogelijk mensen te betrekken bij het project. Het past prachtig in het verlengde van de manier waarop er op de zorgboerderij gewerkt wordt: met veel zorg en aandacht voor mens, dier en plant.

Freonen

Het aantal freonen van onze stichting blijft constant. De donaties vormen een aangename basis onder ons werk. We voelen ons gesterkt door het mee-leven van onze freonen: het doet ons en de zorgboerderij goed! In 2021 gaan we het foldermateriaal van de stichting vernieuwen, nu er een bestuurswisseling heeft plaatsgevonden. We gaan ons vooral richten op het project BIO-FERSKAAT en hopen in 2021 onze FREONEN weer te ontmoeten.

Stichting De Ripen

De Ripen 16, 9245 VG Nij Beets

T: 0512 461645

E: stichting@deripen.nl

W: www.stichtingderipen.nl

Bank NL13 RABO 011 16 53 223

Bestuur

Rien van der Zeijden, Nij Beets, voorzitter

Hester Dijkstra, Nij Beets, secretariaat

Simon Kuper, Nij Beets, penningmeester

Hanneke Bakker, Beetsterzwaag, bestuurslid

Dagboek van mijn dier

Pony Nico: 'It sit my tusken de earen'

Ik wie sa bang dat ik korona hie..... Ik fiede my waarmer as oars, myn fuotten diene sear en myn skonken wiene sa stiif as in doar. It hea smakke my net, it wetter wie te kâld en it hiem te stil. Dêr wie gjinien dy't my oanhelle en d'r wie gjinien tsjin wa't ik sizze koe hoe slim ik dat fûn. Nachts stie ik goed stil, mar sliepe ho mar! As ik it op'e nij besocht oan de oare kant fan de hynstebak: fan itselde lekken in pak, fan itselde fel in hynstetúch..... Ik wie der glêd mei oan. Gjin Bardo dy't de figen opromme, gjin Jeen dy't wetter brocht of in Pieter dy't in moaie toppe hea yn it rip trôpe.

Deastil wie it op it hiem fan soarchbuorkerij De Ripen. Soks giet jo net in de kâlde klean sitten, dat kinne jo fan tinken wol ha. Ek net as jo in Shetland pony binne. Dan tinke jo dat jo IT ek ûnder de leden ha, it firus wêr't elkenien sa drok oer praat en dat de 'helpboeren' in skoft thús hâldde. Ik fielde dat it my net allinnich yn'e lea siet, mar ek yn'e holle, tusken de earen. Ik rekke yn'e ûnderwâl en wie alhiel fan't sintrum.

Ik moat tajaan: as pony Nico bin ik ek net ien fan de drysten. Dat hat sa syn oarsaak. Ik bin berne as in hynstefôle mar omt ik graach myn libben lang by mem Nina bliuwe woe, moast ik wol myn beide baltsjes kwyt. Dat hat in trauma oplevere en no bin ik skytensbenaud foar korona en hypergefoelich foar depresjes. Der is mar ien dy't my helpe kin: mem Nina. Se skout har sêftbrúne lea tsjin myn hongerejende hûd, strykt mei har sêfte mûle oer myn nekke en troch myn moannen en flústeret yn myn rjochterear: 'Do hast gjin korona, leave, pony's kinne dat net krije!' Dat helpt en no't de minsken fan'e soarchbuorkerij ek wer oan'e slach binne, wurdt it my wer fleurich tusken de earen en soepel yn'e lea. Mar hoeden bliuw ik, dat sit yn myn aard: ik hâld myn fuotten goed skjûn en sa't jim sjogge doch ik neat sûnder myn kapke!